

ЗВІТ ПРО РОБОТУ

секції №7

«Освітня реформа в Україні: соціально-психологічні аспекти впровадження»
II Всеукраїнського конгресу з соціальної психології (з міжнародною участю)
«СОЦІАЛЬНА ПСИХОЛОГІЯ СЬОГОДНІ: ЗДОБУТКИ І ПЕРСПЕКТИВИ»
(7 листопада 2019р.)

Модератори:

Г. М. Бевз, завідувачка Лабораторії психології спілкування, д. психол. наук, професор

В. Г. Панок, директор Українського НМЦ практичної психології і соціальної роботи
НАПН України, докт. психол. наук, професор

В. І. Юрченко, кандидат психологічних наук, доцент, старший науковий співробітник
лабораторії психології спілкування

Секретар:

Н. С. Малєєва, кандидат психологічних наук, науковий співробітник лабораторії
психології спілкування

У роботі секції взяли участь учасники Конгресу, серед них В.Г. Панок – директор Українського НМЦ практичної психології і соціальної роботи НАПН України, докт. психол. наук, професор; Л.М Найдьонова – начальник відділу психолого-методичної підтримки Служби освітнього омбудсмена України, канд. психол. наук; Сім Іда та Ярова О. – співробітники Американського університету Центральної Азії (м. Бішкек, Киргизстан); наукові співробітники Лабораторії психології спілкування ІСПП НАПН України; Т.І. Мельничук, кандидат психологічних наук, науковий співробітник Інституту психології ім. Г. С. Костюка а також студенти-практиканти Київського університету імені Бориса Грінченка.

Зі вступним вітальним словом до учасників звернулися Бевз Г.М. – завідувачка Лабораторії психології спілкування, д. психол. наук, професор; Панок В. Г. – директор Українського НМЦ практичної психології і соціальної роботи НАПН України, докт. психол. наук, професор.

Робота секції проходила в інтерактивній формі: заслуховування і зацікавлене обговорення доповідей, запитання-відповіді, постановка наукових і практичних проблем. Найбільше зацікавлення отримали наступні виступи учасників : «Психологічна служба України: розв'язання прикладних завдань реформування освіти і стратегічне бачення майбутнього» (В. Панок), «Формування позитивної громадської думки щодо освітніх інновацій: підсумки IV етапу експерименту» (С. Кравчук), «Соціально-психологічні умови впровадження педагогічного партнерства в Новій українській школі», (В. Юрченко), «Служба освітнього омбудсмена: психологічні напрямки роботи» (Л. Найдьонова), «Інклюзивне навчання для дітей із синдромом Дауна у дитячих садках» (О. Ярова, Сім Іда).

У результаті обговорення особливу увагу було приділено чинникам, які забезпечують успішність будь-яких реформ: 1) поєднання державно-політичного рівня

з індивідуально-груповим у здійсненні окреслених реформою змін; 2) визначення завдань, які потребують додаткових вкладень (матеріальних, технічних, психологічних) з наступним створенням програм щодо їх реалізації; 3) здійснення оцінки результатів гідно визначених індикаторів.

Головний **висновок** засідання секції полягає в тому, що однією з найважливіших соціально-психологічних передумов успішної реалізації завдань реформування є її усвідомлення всією освітньою спільнотою та громадськістю. Агентами таких змін мають стати педагогічні працівники та психологи системи МОН України, що передбачає їх підготовку на оснащення шкіл необхідними для цього обладнанням. Тож формування позитивного ставлення до реформ освіти є тим напрямком, який має бути науково осмисленим та технічно опрацьованим.

ПРОПОЗИЦІЇ СЕКЦІЇ

- 1) забезпечити подальший розвиток психологічної служби в системі освіти України засобом
 - а) посилення системи заохочень освітніх організацій та установами до створення міжгалузевих зв'язків та вирішення питань щодо їх відповідного забезпечення, чому можуть слугувати впровадження та заохочення заходів соціальних ініціатив;
 - б) сформуванням держаного фонду грантів для проведення наукових досліджень у сфері освіти;
- 2) визнати освітній напрямок одним із перспективних і основним у формуванні державної політики України та створити систему підтримки розвитку його пріоритетів, зокрема, психологічного забезпечення (наразі реалізується Українським НМЦ практичної психології і соціальної роботи НАПН України), захисту прав дітей (наразі реалізується Службою освітнього омбудсмена України);

- 3) здійснити перегляд недоліків у сучасному законодавстві, що спричиняють конфлікти між представниками психолого-педагогічної підтримки та представниками освіти, громадських організацій; налагодити співпрацю з відділом психолого-методичної підтримки Служби освітнього омбудсмена України;
- 4) урегулювати нормативно-правове забезпечення щодо нововведених норм реформи освіти в Україні на основі засад захисту дітей, зокрема їхньої гідності та права на власне самовизначення щодо свого розвитку та дотримання прав всіх учасників освітнього процесу, зокрема вчителів як надавачів освітніх послуг та батьків, як їх замовників;

- 5) покращити процедури впровадження результатів наукових психологічних досліджень у практику освітньої діяльності засобом включення до замовлення на розроблення і фінансового забезпечення на їх впровадження та оцінки ефективності;
- 6) забезпечити соціально-психологічну підтримку освітніх реформ шляхом заходів просвіти, що може бути реалізовано у тому числі через включення її завдань у підготовку студентів-психологів.